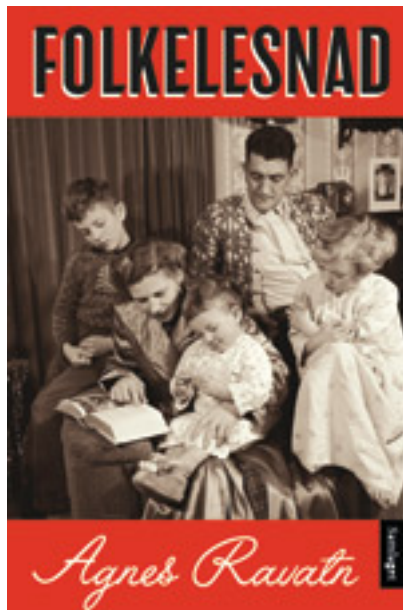

Humor for eliten

Agnes Ravatn | **Folkelesnad**, Samlaget, 2011. 210 sider

Folk flest leser ikke bøker, men ukeblader. Fordømmende, formanende og støyende publikasjoner, mener Agnes Ravatn, ifølge seg selv en sur, gammel dame enda hun er født i 1983. Med dette utgangspunktet skriver hun korte essays om 80 norske blader, fordelt på 14 ulike kategorier, alt fra babyblader og porno til blader om friluftsliv og kjendiser. Tonen er gjennomgående kvass og intelligent morsom.

Vittig

På en måte har Ravatn hatt lett spill. Blader som FHM, C! og Medium driter seg ut så jevnt og grundig for egen maskin at det holder å vise fram eksemplene. Men Ravatn tar det lenger og er på sitt beste så vittig og kroket i ord at man faktisk ler høyt.

Humoren går hele tiden i samme retning – nedover. Vi ler av at bladene som leses av omtrent hver fjerde nordmann, er fattigslige, teite, jålete og flate

En innvending mot *Folkelesnad* vil være at latteren egentlig bør sette seg litt i vrangstrupen. Humoren går hele tiden i samme retning – nedover. Vi ler av at bladene som leses av omtrent hver fjerde nordmann, er fattigslige, teite, jålete og flate. Vi ler også litt av redaksjonene, men likevel, i *Folkelesnad* er det den intellektuelle, kultiverte eliten som ler av «folket» og deres hang til fleecetepper og bilrekvisita.

Har vi lov?

Kapitlene har da også tidligere gått som serie i *Dag og Tid*, som med sitt opplag på 8000 ikke akkurat er folkelesning. Morsomt er det, men har vi lov til å flire sånn av massekulturen? Hmmm, vi burde ikke, men jo da. *Folkelesnad* er uansett på nynorsk, så ingen i folkedypet kommer til å lese den og bli fornærmet.

Peder Kjøs, psykolog og stipendiat ved Universitetet i Oslo